

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Tomáše Kocourka a soudkyň Evy Šonkové a Sylvie Šiškeové v právní věci žalobců: **a) B. N., b) M. N., c) nezletilá M. N.**, všichni zast. Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Opletalova 1417/25, Praha 1, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutím žalované ze dne 19. 6. 2024, č. j. MV-78292-4/SO-2024 a č. j. MV-78286-4/SO-2024, a ze dne 20. 6. 2024, č. j. MV-78270-4/SO-2024, v řízení o kasační stížnosti žalobců proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 7. 11. 2024, č. j. 19 A 31/2024-57, o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

- I. Návrh žalobců na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e z a m í t á .**
- II. Soud **u k l á d á** žalobkyni a), aby ve lhůtě tří dnů od doručení tohoto usnesení zaplatila soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, který podle položky č. 20 Sazebníku soudních poplatků (příloha zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích) činí 1 000 Kč.
- III. Soud **u k l á d á** žalobci b), aby ve lhůtě tří dnů od doručení tohoto usnesení zaplatil soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, který podle položky č. 20 Sazebníku soudních poplatků (příloha zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích) činí 1 000 Kč.
- IV. Soud **u k l á d á** žalobkyni c), aby ve lhůtě tří dnů od doručení tohoto usnesení zaplatila soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, který podle položky č. 20 Sazebníku soudních poplatků (příloha zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích) činí 1 000 Kč.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobci jsou rodinní příslušníci pocházející z Pákistánské islámské republiky, přičemž žalobci a) a b) jsou rodiči žalobkyně c).

[2] Žalobci podali žádost o udělení povolení k trvalému pobytu na území České republiky dle § 66 odst. 1 písm. b) a c) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky (dále jen „zákon o pobytu cizinců“). Ministerstvo vnitra rozhodnutími ze dne 12. 4. 2024, č. j. OAM-9238-6/TP-2024, č. j. OAM-9225-5/TP-2024 a č. j. OAM-9254-5/TP-2024, zastavilo řízení o žádostech podle § 169r odst. 1 písm. c) téhož zákona.

[3] Žalobci proti prvostupňovým rozhodnutím brojili odvoláním, která žalovaná zamítla rozhodnutími uvedenými v záhlaví tohoto usnesení (dále jen „napadená rozhodnutí“) a prvostupňová rozhodnutí potvrdila.

[4] Žalobci se žalobami podanými k Městskému soudu v Praze (dále jen „městský soud“) domáhali zrušení napadených rozhodnutí. Městský soud spojil věci ke společnému projednání a žaloby zamítl rozsudkem ze dne 7. 11. 2024, č. j. 19 A 31/2024-57.

[5] Proti rozsudku městského soudu žalobci (dále též „stěžovatelé“) brojí kasační stížností. Společně s podáním kasační stížnosti stěžovatelé navrhli, aby Nejvyšší správní soud (dále též „NSS“) přiznal kasační stížnosti odkladný účinek. Přiznání odkladného účinku je v jejich případě výhradním prostředkem, jak lze dosáhnout toho, aby konečný úspěch kasační stížnosti nebyl jen formální, ale i faktický. V případě zamítnutí návrhu na přiznání odkladného účinku by mohli být nuceni opustit území České republiky.

[6] Stěžovatelé pobývají na území České republiky již od roku 2018. Jsou dlouhodobě integrováni do české společnosti, ovládají český jazyk a mají v České republice stabilní zázemí. Stěžovatelka c) zde studuje, stěžovatelé a) a b) v průběhu řízení o udělení mezinárodní ochrany pracovali. Všichni si přejí v České republice trvale pobývat. Naopak v Pákistánské islámské republice žádné zázemí nemají. Návrat do této země by znamenal přerušování vzdělání stěžovatelky c), která v zemi původu nikdy dlouhodobě nepobývala. V zemi původu by stěžovatelé čelili riziku pronásledování ze strany zločinecké skupiny s vazbami na významné pákistánské politiky. Přestože stěžovatelé opakovaně usilovali o legalizaci svého pobytu na území České republiky, nebyly jejich žádosti úspěšné. Se stěžovateli je v současné době vedeno řízení o povinnosti opustit území České republiky. Disponují pouze omezenými finančními prostředky. Poukazují na vážný zdravotní stav syna stěžovatelů a) a b), bratra stěžovatelky c), který trpí poruchou intelektu a jinými psychickými problémy. Syn je odkázán na péči a podporu rodiny.

[7] Stěžovatelé mají za to, že jejich nucený návrat do země původu by představoval nepřiměřenou zátěž a ohrožení jejich zdraví a života. Zároveň by to zasáhlo do jejich práva na spravedlivý proces. Stěžovatelům hrozí v případě nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti nepoměrně větší újma, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Napadená rozhodnutí se dotýkají pouze jich a přiznání odkladného účinku nijak negativně nezasáhne třetí osoby. Není rovněž v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[8] Kasační stížnost v nynější věci nemá ze zákona odkladný účinek [§ 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)]. NSS jej však může na návrh stěžovatelů přiznat podle (§ 73 odst. 2 s. ř. s.).

pokračování

[9] Stěžovatelé se návrhem na přiznání odkladného účinku snaží zabránit nucenému vycestování z České republiky. Tohoto výsledku však není možné v posuzované věci docílit přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti. Platí, že přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti se pozastavují do skončení řízení před NSS účinky rozsudku krajského soudu a případně též napadeného správního rozhodnutí (viz § 73 odst. 2 s. ř. s., a usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 16. 6. 2020, č. j. 8 Azs 339/2019-38, č. 4039/2020 Sb. NSS). V důsledku přiznání odkladného účinku kasační stížnosti mají být osoby dotčené napadeným rozhodnutím postaveny do stejného právního postavení, jako by napadené rozhodnutí žádné účinky nemělo.

[10] Stěžovatelé požádali o udělení povolení k trvalému pobytu podle § 66 odst. 1 písm. b) a c) zákona o pobytu cizinců. Zákon však s podáním této žádosti za okolností, které doprovázely podání žádosti stěžovatelů, nespojuje oprávnění pobývat na území České republiky a toto oprávnění stěžovatelé neměli ani z jiného důvodu před vydáním napadených rozhodnutí. Vedení řízení o žádostech o vydání povolení k trvalému pobytu neznamenal v posuzované věci překážku pro vydání rozhodnutí o povinnosti opustit území. Vydání napadených rozhodnutí tedy nemělo na případnou povinnost stěžovatelů opustit území žádný vliv. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti ve vztahu k rozsudku městského soudu a napadeným rozhodnutím by se sice pozastavily právní účinky napadených rozhodnutí, to by však neznamenal, že by stěžovatelé nemohli být nuceni opustit území České republiky. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti by tak nebylo dosaženo účelu, pro který stěžovatelé podali návrh na přiznání odkladného účinku.

[11] Výše uvedené souvislosti již detailně vysvětlil městský soud v usneseních ze dne 20. 8. 2024, jimiž zamítl návrhy stěžovatelů na přiznání odkladného účinku žalobám. Vůči těmto úvahám se stěžovatelé v nyní posuzovaném návrhu nijak nevymezují. Ani jejich meritorní argumentace není založena na tom, že by byli oprávněni podat žádost o povolení k trvalému pobytu (poukazují toliko na nepřiměřenost napadených rozhodnutí). NSS tak pro stručnost odkazuje na usnesení městského soudu a jeho vyčerpávající odůvodnění.

[12] Městský soud v usneseních ze dne 20. 8. 2024 doplnil, že vhodným procesním nástrojem pro řešení této situace může být návrh na vydání předběžného opatření. I přes toto poučení, které se stěžovatelům dostalo, podali v řízení o kasační stížnosti opět návrh na přiznání odkladného účinku, čemuž odpovídá i petit. Vzhledem k tomu, že přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti by se na právním postavení stěžovatelů z hlediska jejich oprávnění pobývat na území České republiky nic nezměnilo, zamítl NSS jejich návrh, aniž se zabýval jimi uváděnými skutečnostmi o charakteru a intenzitě újmy spojené s vycestováním z území. Pro úplnost NSS uvádí, že výše uvedené závěry nepředjímají výsledek řízení o kasační stížnosti.

[13] Pokud stěžovatelé v budoucnu navrhnou vydat předběžné opatření, musí v takovém návrhu především co nejpřesněji vymezit petit, jímž je soud co do jeho podstaty vázán a nemůže jej namísto stěžovatelů domýšlet.

[14] Podání návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá soudnímu poplatku ve výši 1 000 Kč. Povinnost zaplatit soudní poplatek za podání návrhu na přiznání odkladného účinku vzniká dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovatelům uložena povinnost soudní poplatek zaplatit [§ 4 odst. 1 písm. h) zákona o soudních poplatcích, *per analogiam*; srov. k tomu též usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 4. 6. 2024, č. j. 9 As 270/2023-21, č. 4616/2024 Sb. NSS]. NSS proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výrocích II. až IV. tohoto usnesení. Podle § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích je poplatek splatný do 3 dnů od právní moci tohoto usnesení.

[15] Poplatek lze zaplatit buď vylepením kolků na příslušném tiskopisu (viz níže), nebo bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: **3703 - 46127621/0710**, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný variabilní symbol pro identifikaci platby je **1020526424**. Závazný specifický symbol pro stěžovatelku a) je: **1**, závazný specifický symbol pro stěžovatele b) je: **2**, závazný specifický symbol pro stěžovatelku c) je: **3**. Nebude-li soudní poplatek včas dobrovolně zaplacen, bude vymáhán celní správou.

[16] NSS upozorňuje, že zaplatit soudní poplatek kolkovými známkami lze pouze v případě, pokud podání opatřené kolkovými známkami bude učiněno nebo podáno k poštovní přepravě **nejpozději dne 31. 12. 2024** (čl. X bod 4. zákona č. 349/2023 Sb.).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. prosince 2024

Tomáš Kocourek
předseda senátu

pokračování

Vyhovujeme výzvě a zasíláme Nejvyššímu správnímu soudu v kolkových známkách
určený soudní poplatek.

ke sp. zn.: 2 Azs 264/2024

podpis

.....

↓ místo pro nalepení kolkových známek ↓